

Бучковський Артур Петрович, студент 3 курсу,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін

ВПЛИВ СУЧАСНИХ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ФОРМУВАННЯ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Успішне управління та регулювання міграційних процесів є важливим інструментом розвитку глобальної світової економіки. Цей факт викликає проблему державного регулювання міграційних процесів та посилення міграційної безпеки на національному, регіональному та глобальному рівнях.

На сьогоднішній день існує реальна можливість проводити моніторинг глобального перерозподілу робочої сили, який є незворотнім процесом і він повинен належним чином управлятися з точки забезпечення національних інтересів держави. В той же час, неефективне управління міграційними процесами може привести до розширення тіньової економіки і, як наслідок, до напруженості в міжнародних відносинах і експлуатації нелегальних мігрантів.

О. У. Хомра виокремлює виробничу і невиробничу міграцію. Виробнича міграція, в свою чергу, пов'язана з роботою в промисловості, сільському, лісовому господарстві та інших галузях. Невиробнича поділяється на міграції населення з метою обслуговування, споживання, відпочинку. Залежно від категорії перетинаються мігрантами адміністративно-територіальних кордонів він виділяє міжрайонну і внутрішньорайонну, міждержавну і внутрішньодержавну форми міграції населення. Існують самовільна і несамовільна, добровільна та вимушена, організована і неорганізована форми міграції населення [1, с. 8-10].

М. Б. Денисенко, В. А. Іонцев, Б. С. Хорев в основі класифікації міграційних процесів вбачають міграцію населення три основні критерії: тип, вид і форму. Враховуючи той факт, що міграційні рухи відбуваються як всередині країни, так і між країнами, вони поділяють міграцію населення на міжнародну (міждержавну, зовнішню) та внутрішню (внутрішньодержавну) [2, с. 7-8].

Т. М. Юдіна зазначає, що “імміграція (від лат. *immigro* – вселяються) – це в'їзд в країну іноземців з метою постійного у ній проживання або тривалого перебування і, як правило, отримання громадянства. Еміграція (від лат. *emigre* – виселяються, переселяються) – це виїзд з однієї країни в іншу на постійне проживання, як правило, із зміною громадянства [3, с. 332].

Тим не менше, досліджуваний підхід є істотним прогресом у науковому переосмисленні міграційних процесів. Запропоновані класифікації міграції населення дозволяють відобразити різноманітні територіальні переміщення у контексті взаємозалежної, ієрархічної системи.

Проте, неможливо вважати цю класифікацію вичерпною, оскільки, в ній не враховані інші суттєві критерії, наприклад причини, мотиви міграційних переміщень, законність таких переміщень і ін. Водночас, якщо в якості класифікаційної ознаки розглядати фактори міграції, то міграція населення

поділяється на економічну, політичну, екологічну, рекреаційну, споріднену, етнічну та ін. Політична міграція відбувається через різного роду переслідування, а також надзвичайних ситуацій політичного характеру (війни, революції, збройні зіткнення, політичні депортації).

І. Піонтківська вказує на те, що “масштабні дослідження зовнішньої трудової міграції українців за міжнародною методологією та за участю міжнародних організацій тричі проводив Держстат України: у 2005-2008 роках, у 2010-2012 роках та у 2015-2017 роках. Останній звіт відомство опублікувало наприкінці грудня 2017 року. Його дані свідчать, що упродовж 2015-2017 років за кордоном з метою заробітку перебувало 1,3 млн українських громадян – всього на 100 тис більше, ніж у 2010-2012 роках” [4].

Таким чином, міграція виступає одним із чинників поліпшення здоров'я населення світу, так як в результаті “перемішування” націй і народностей поліпшується генофонд людства. Однак саме міграція сприяє “поширенню” низки небезпечних захворювань, таких, як ВІЛ, гепатит та ін. До того ж, в країнах призначення, в місцях великої концентрації мігрантів спостерігаються зростання соціальної напруженості, посилення расової і національної ворожнечі, так як загострюється конкуренція на національних ринках праці, зменшується заробітна плата місцевих працівників.

У зв'язку з цим, формування і реалізація міграційної політики України має визначатися національними інтересам, пріоритетами національної безпеки, відповідати новим тенденціям на глобальному і регіональному рівнях та міжнародним стандартам.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Хомра А. У. *Міграція населення: вопросы теории, методики исследования*. Киев: Наукова думка, 1979. 148 с.
2. Денисенко М. Б., В. А. Ионцев, Б. С. Хорев. *Миграциология*. Москва: Изд-во МГУ, 1989. 96 с.
3. Юдина, Т. Н. *Миграция: словарь основных терминов*. Москва: Изд-во РГСУ, 2007. 472 с.
4. Піонтківська І. *Трудова міграція українців: позитив теж є // Економічна правда*. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2018/02/28/634533/>. (дата звернення: 27.04.2018 р.).

Перейма Христина Вікторівна, магістрантка 1 курсу,
Ляхович Уляна Іванівна, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін

ВІЙСЬКОВА БЕЗПЕКА В КОНТЕКСТІ ТРАНСФОРМАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Стратегічні виклики у світі в ХХІ столітті породжують необхідність для стратегічного консенсусу в сфері безпеки і оборони між усіма державами. Радикальні загрози представляють міжнародний тероризм, релігійний екстремізм, збройні конфлікти, етнічна ненависть, наростаюча злочинність, незаконний обіг зброї, торгівля людьми, незаконна імміграції, транскордонна